

Högtidsrim vid den glorvyrdigste herres, Hertigen af Augustenburg, högtidli...

Höjer, Magnus,

81 C Br.



National Library
of Sweden

Högtidsrim

vid den glorvyrdigste Herres, Hertigen af Augustenburg, högtidliga intåg i Upsala i sällskap med flere af verdens mäktigaste verldsliga och andliga potenter den 27 Februari 1864,

sammansatta

af

"Harlequin." [= Magn. Flöjter]

(Mel. ur "Orfeus i Underjorden.")

Mitt herrskap! jag är högst charmerad.

Af hvad mitt öga här får se;

Jag aldrig varit entourerad

Af en så fin societé.

Ha, ha, ha; ha, ha, ha; aldrig nånsin har jag
varit i så fin societé;

Ha, ha, ha; ha, ha, ha; aldrig har jag
varit i så fin societé.

Se der i högen först jag skådar,

Eleven utaf Metternich!

Den mjuka ryggens curva bådar

En man af diplomatiskt skick.

Ha, ha, ha; etc.

Hans panna, den är hvass som sylen;

Det har Lord Russell pröfvat på;

Och uti "missräkningskalkylen"

Kan han ett laudatur få.

Hå, ha, ha; etc.



På honom stödd vårt Svea skrider,
 "L'image de belle innocence",
 Fast verlden tror, att hon omsider
 Nu kommen är på decadence.

Ha, ha, ha; etc.

Hvem är den pojken, morsk att skåda?
 Bror Nore, tror jag, stor och rar.
 Han vill i huset gerna råda
 Och uti förtid vara karl.

Ha, ha, ha;

Se der en trio presenteras,
 Högst egen, närmast liknande,
 En jagad oskuld, som placeras
 Emellan tvenne stackare.

Ha, ha, ha; etc.

Den förste är bror Monrad, presten,
 Som förr predikat, jordat lik.
 Håll Du dig vid den gamla lästen
 Och lägg dig ej i politik!

Ha, ha, ha; etc.

Bror Christian, Du med bild af fåret,
 Tag Du ditt pick och pack igen
 Och slå dig ned på nya året
 Hos bror Augustenburgaren!

Ha, ha, ha; etc.

Här kommer hjelten sjelf så fager,
 Europas nya Don Quixote;
 I stället för kring pannan lager,
 Har han en krans af bjellror fått.

Ha, ha, ha; etc.



Du "Schleswig-Holstein meerumschlungen"

Förr verlden stämde upp, jag tror;

Men snart den visan "ist verklungen",

Och Du uthvislad kära bror.

Ha, ha, ha; etc.

Din utkomst dock Du nog skall finna.

Det är väl någon, som vill ge

En pigtjenst åt din Fru furstinna;

Och Du kan bli — skoputsare.

Ha, ha, ha; etc.

Och finge sen en tjenst jag gifva

Åt Preussarn der så dum och stor,

Som kunde passa, fick han drifva

En oxdrift såsom oxmajor. —

Ha, ha, ha; etc.

Ty det väl ingen disputerar,

Med blick på jordens sköna djur,

Att Preussens konung presenterar

En veritabel fänatur.

Ha, ha, ha; etc.

Se hit! jag tror till Norden klifvit

Den sluge räkeln ifrån Wien.

Fan laudatur honom gifvit

Uti den högre Politien.

Ha, ha, ha; etc.

Men hör bror Josef! Du bör akta

Att sticka näsan upp i Nord.

Gå och din dödlighet betrakta

På Solferinos sköna jord!

Ha, ha, ha; etc.

Se der en hop af furstar skrider,
 "Det stora fosterlandets" hopp;
 Blott deras åsyn styrka sprider
 I Tysklands Bierbemängda kropp.
 Ha, ha, ha; etc.

Honnör för verdens potentater,
 John Bull och Ryssland och La France;
 Man ser på deras höga later
 De hålla jorden i balance.
 Ha, ha, ha; etc.

Tag allt hvad dumhet dummast tänker,
 Allt skrap, som Tyskland ej vill ha,
 Och sist, hvad Satan nådigt skänker,
 Och summan det blir Russia.
 Ha, ha, ha; etc.

Sök upp en penningstinder bracka
 Med hjerna trång och frodigt hull
 Ifrån Borås, Skanör, Kungsbacka,
 Så har du typen af John Bull.
 Ha, ha, ha; etc.

Du store Sfinx! Det är din lycka,
 Att Du är kejsare och stor;
 Ty eljest såsom jag kan tycka
 Med fångskjuts Du till galgen for.
 Ha, ha, ha;

Men nu Du lurar hela verden
 Med en högst prisvärd contenance,
 Till dess en bomb generar färdan
 Och sjelf Du kommer på balance.
 Ha, ha, ha; etc.

Der ha vi hjelten från Caprera
 Och Pio sjelf, hans vän och far.
 Nämn ej Orest', Pylad' numera,
 Ty verlden deras likar har.

Ha, ha, ha; etc.

Snart Pio vill sitt jordlif sluta
 Och komma till Elysium,
 Der han i fred och ro får njuta
 Af "Petri patrimonium." —

Ha, ha, ha; etc.

Och nu han lemnat södra jorden
 Och trotsat nordanvinden sval
 För att bland kättarne i Norden
 Få helsa på bror Reuterdaahl.

Ha, ha, ha; etc.

En värdig slutpunkt har jag funnit,
 En mera komisk jag ej vet,
 Ån när mitt öga lyckligt hunnit —
 — Till Hans Katholska Helighet.

Ha, ha, ha; etc.

Mitt herrskap! jag är högst charmerad
 Af hvad mitt öga här fått se;
 Jag aldrig varit entourerad
 Af en så fin societé.

Ha, ha, ha; ha, ha, ha; aldrig nånsin har jag
 varit i så fin societé.

Ha, ha, ha; ha, ha, ha; aldrig har jag
 varit i så fin societé.

Kampflied

der Schleswig-Holsteinischer Wühler.

Zum Kampfe, zum Kampfe, ihr Söhne
Der Deutschen, mit glühendem Muth!
Mit dumpfem Posaunengetöne,
Erschrecket die höllische Brut.

Der Dänen unsägliches Wüthen
Zerreißt uns das biedere Herz.
Der Wonne entzückende Blüten
Verheert ein allmächtiger Schmerz.

Wir sassen im friedlichen Zimmer,
Behaglich in Schlummer gewiegt;
Da horchet! Ein schneidend Gewimmer
Durch Haiden, durch Waldungen fliegt.

Wir kennen, wir kennen die Töne,
Teutonischem Munde entflohn:
Aus Schleswig, Germaniens Söhne,
Ruft laut ein Germaniens Sohn.

Ein Räuber, ein Dänenbeamter,
Entbrannt von dämonischer Gluth,
Ein Wüthrich, ein Höllenenstammter,
Stäubt Knäblein von unserem Blut!!!

Nicht länger geziemt uns das Harren;
Titanisch wir stürmen hervor.
Des Kindeleins ängstliches Schnarren
Schreit schaudricht zum Himmel empor.

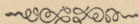
Ein kindliches Ächzen, gewinselt
Aus Pfeifen, belebe den Marsch;
Am fürstlichen Banner gepinselt,
Uns leuchte ein blutender Arsch.

Erbebet, ihr Feiglinge alle,
Vor unserem dröhnenden Schritt!
Zerplatzt mit mächtigem Knalle,
Ihr Mauern! Ihr hindert den Tritt.

Ja, wie die gewaltigen Stürme
Zerzausen der Pflanzungen Pracht,
So naht jetzt dem Dänengewürme
Der Rache verzehrende Macht.

Mit hohlem Geplapper wir schiessen
Sie todt, wie mit loderndem Blitz,
Und, wenn sie nicht fliehen, wir spiessen
Die Hunde mit spitzigstem Witz.

Zertretet, Ihr Deutschen, zersplittert,
Zermalmet, zerbröckelt den Wall!
Zertrümmert, zerwühlet, zerknittert,
Zerplappert, zerwitzelt sie all!



Ein kühnes Leben, gewacht
Aus Leben, feld' den Marsch;
Am kühnen Leben gewacht,
Das kühne ein blühendes Aisch.

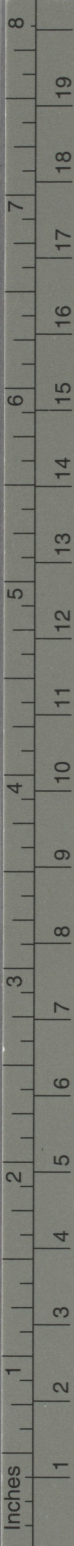
Die kühne, die kühne alle,
Vor dem Leben, die kühne alle,
Vor dem Leben, die kühne alle,
Vor dem Leben, die kühne alle.

Ja, wie die gewaltigen Stämme
Kommen der kühnen Frucht,
So nah ist dem Dänegewinn
Der kühne, die kühne alle.

Mit kühnen Gedanken wir leben
Die kühne, die kühne alle,
Die kühne, die kühne alle,
Die kühne, die kühne alle.

Upsala
Edquist & Berglund. 1864.

Die kühne, die kühne alle,
Die kühne, die kühne alle,
Die kühne, die kühne alle,
Die kühne, die kühne alle.



Inches

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

